

желаніе и трепящы за да подвъркнѣтъ. Въ лѣсовѣтъ ставаше едно голѣмо движеніе на много крылесты бубулечкы. А на всякъдѣ по земѣтъ и въ въздухѣтъ одушевлены стзданія крылаты или пълзящы тичахъ на възъ разны посокы, като да имахъ всяко на умѣтъ си по нѣщо, на всякъдѣ раскрѣстосванія, жужженія, бръмченія, животолюбіе, и заняты надежды.

И колкото за пчелытъ тѣ ся надѣяхъ за медъ, безперытъ орлета ся надѣяхъ за слѣнце, ябълкытъ ся надѣяхъ за плодъ, нивята очаквахъ лѣтото. Но той, като бѣше чловѣкъ обесчестенъ и умрѣлъ, прѣдстоенше смаянъ отъ неуморнытъ повторенія на присносущнѣтъ юность. А около него, който бѣ злочестъ, безнадежденъ, готовъ за да умре, ставаше нѣкакъ си необозримъ исходъ къмъ благополучіето на одушевленытъ и меодушевленытъ сщщества.

Х.

Кждѣ сжботѣтъ вдаванъ на нѣкакво неразбрано любопытство, той станъ та отиде до кждѣ оградѣтъ на графининото помѣстіе, и като сведе шубрѣцытъ,